

Befizetés	Utolsó árfolyam	
	penz	áru
esti magy. ker. bank.	101.50	101.75
" " " " "	101.50	102.
Kisbirtokos. föld-int.	—	—
" " " " "	—	—
Elsőbbségek.		
flumei vasut	—	—
szék-dombv. zák, v.	—	—
agózhajóz. társ.	—	—
" " " " "	—	—
" " " " "	—	—
nyugoti v. 1864 ki b.	—	—
évi vasut	—	—
sa-oderb v. (ezüst)	—	—
eti lánczhíd	103.50	104.
és tőzsdé-épület	96.	97.
agánsorsjegyek.		
hitelintézet	175.—	177.—
sorsjegy	40.—	42.—
" " " "	17.50	18.—
" " " "	35.—	36.—
Pénzmenek.		
arany (vert)	5.62	5.64
magyar 8 fritos arany	9.55	9.56
arany	9.55	9.56
rod. bankj. 100 márk.	58.60	58.70
árfolyama (3 óra)		
bankp. 100 ném. bir. m.	58.65	58.80
m. 100 holl. frtért.	98.75	99.—
100 frankért.	47.75	47.85
szp. 100 frankért.	47.60	47.76
10 font sterl.	120.20	120.50
számlási árfolyamok.		
aranyjárdék	117.50	
általános hitelbank	361.—	
üzv. és leszám b.	164.—	
hitelbank	368.—	
trak bank	—	
szegedi kölcsön	116.—	

Hizlálónak

különösen alkalmas hely a Csapó-kert mellett, az úgynevezett Konyán négy hold majorsági föld, — hat öles kő épülettel, kő kútjalattal, jutányos áron eladó.

Értekezhetni Csapó Vár-utca 356 (43.) szám.

Dr. Ernst Fürst
gyógyyszerész Gleichenbergben,
STEIERORSZÁG.
Raktar: Budapest Török József
gyógyszerésznél.

2 forint 50 krajczár,
vagy 5 márká francó beklüldése
mellett

által megpróbálva és mint kitűnő
hatást ajánlva, küldd

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „

Előfizetési pénz s minden közlemény:
főpiacz, VECSEY-ház, földszint a szer-
kesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
KAROLY könyvkereskedésében és a
szerkesztőségénél. Egyébutt a postahiva-
talok utján.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petitorót 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint azintén több
izbeli hirdetések, alka szerint a
legolcsóbb árért.

Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
30 kr.

„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény
minden petit sora 16 kr.

Né v- vagy bérmentetlenül beklüldött
kéziratok nem vétetnek tekintetbe. —
Ugyasintén kéziratok nem adatkak
vissza.

Városi ügyeink.

A kinek az isten hivatalt adott,
Annak eszet is adott hozzá.

Példabeszéd.

Csaknem félek kezembe venni
a tollat akkor, midőn városunk, il-
letőleg ügyeinek mai intézői gazdál-
kodásáról gondolkozom.

Számtalanszor vetem el csaknem
bevégzett jegyzeteimet, melyek a
tapasztaltak első benyomása alatt
születtek, csak azért, hogy talán
én látom egyedül ama gazdálkodást
oly sötét színben. Megbeszélgetem
többször rokon, barát között, sőt
néha közügyekért érdeklődőket is
találok, mindnyájan elismerik, sőt
bizonyítják, hogy derék őseink által
szerzett nagyszerű köztvagyon, a mai
kezelés miatt a lejtőre jutott és adós-
sággal megterhelve nyög az a nem
hivatott kezek között.

Egy jelszó hangzik a levegő-
ben Debreczen felett, t. i. — a je-
len hivatalos aera alatt nem fog si-
kerülni semmi, — és ama jelszó,
fájdalom, már többszörösen igazolt
is; színeszeti nyugdíjalap, „Bika“
építés, nyomás elosztás gyakorlótér
nélkül, mint a hivatali képtelenség
által kivégzett árnyak „memento
móri“-ként igazolják ama jelszó el-
szomorító igaz voltát. Mintha átok
ülne e törpe ivadék felett, romlik,
pusztul minden, mit csak keze érint.

Mint soha, úgy ezuttal is nem
a tisztviselő iránti gyűlölet, hanem
a polgári kötelesség vezeti tollamat
akkor, midőn ama nagy köztvagyon
gyöngyért, féltett kincsünk 26,000
hold erdőknek érdekében felszólalok,
és annak mai kezelését csaknem
egészben károsnak és bírálaton ál-
lónak deklarálom.

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

K é t é l e t.

— Rajz. —

1.
Azok, kiknek állandó lakások, nem
bizonyos napokra és évekre, hanem az
egész végtelenségre a föld alatt van: a
mozdulatlan halottak, kik nyugodt, vágy
nélküli sziveikkel nem tudnak különbsé-
get tenni a fény s a sötétség, a zaj, s a
néma elhagyatottság, az élet melege s azon
nyirkos hideg között, mely a nyomornak
jutott osztályrészeül, azok lehetnek irig-
ység tárgyai.

Oh, azok ott lent, a föld keblének
örökös lakói, süketen, vakon, elhidegült
szívvel mennyivel szerencsésebbek ama
szintén föld alatt lakó teremtményeknél,
kiket nem szokás megsírni, mikor a föld
alá költöznek s kiknek nem szokás gyer-
tyákat gyujtani és koszorukat hozni, mi-
kor a halottak napja elkövetkezik!

Ott ült alacsony számláson, szem-
ben az utcakövezet fölé kapaszkodó, pi-
szok- és porlepte ablakkal; oldalánál a
földön egy csomag fehérnemű, szépen ösz-
szehajtogatva s kezében egy himzett inge-
lő, melyen az est mindinkább sűrűdő ho-
málya mellett, — már itt-ott nem is látva,
— csupán találomra ültögetve, kapkodó
gyorsasággal s fejét egészen munkájára
hajtvá dolgozott.

Az alkony elbocsátá szürke szempil-
lójta, újra fölragadja vásznát, valószínű-

Nem terjeszkedik részletekre,
csak főbb vonásaiban jelzem az ál-
lapotot.

Ez időszerint Gutat vágják, és
mert a fa a vállalkozóval kötött
szerződés szerint csak száraz álla-
potban, vasuton szállítatik, ez év-
ben két évi vágásra volt szükség.
Harmincezer öfa részben már ösz-
szerakva fekszik a tarlón, — a
közelmúltak szomorú tapasztalataiból
tudjuk, hogy csak egy évi vágás is
10—12 ezer öl, az észszerű gazdál-
kodás és erdőtervények ellenére má-
jus, sőt júniusban is lógerezetett,
kiszámíthatatlan kárára a már gazd-
dag hajtásokat hozott erdőnek, és
most, midőn a famennyiség kétszer
annyinál is nagyobb, méltán szállja
meg a gazdát és az erdőbarátját
azon aggodalom, — tudva azt, hogy
e folyó hó 19-éig raktárhely sincs
kimutatva, — hogy azon nagy tö-
meg fa az erdő véghetetlen kárára
szeptemberig sem lesz kilógerezve,
vagy ha ki lenne is — a mi lehe-
tetlen — az kétszeres árért történ-
tén, az abból remélhető hasznót
tönkresilányítja, holott ha ama pé-
dabeszéd — e cikk jeligeje — igaz
volna, az erdő törvényszabta határ-
időre igen olcsóért biztosan belöge-
reztetetett volna.

Vajon ki ennek az oka? És
ugy a törvény, mint a közgyűlés-
nek, ki ezért a felelős! Debreczeni
tisztviselő és felelősség! az két kü-
lönböző fogalom. Szinte hallom, az
erdőszeti tisztikar felelős nem lehet,
mert a felibe helyezett dilettáns er-
dőszeti tanácsnok működése zsi-
basztólag hat, sőt megbénítja a rész-
rehabilitlan szakszerű kezelést. Az
erdőszeti tanácsnok nem, még ugy

leg, hogy a befejezéshez szükséges utolsó
öltéseket megtegye.

Tapasztalnia kell azonban, hogy a söt-
tét miatt a munka folytatása képtelenség;
önmegadással mond le szándékáról s a
vásznát kezdő összehajtogatni.

Az ajtón kopognak és a kopogásra
egy magas, középkorú férfi lép be a szo-
bába. Divatosan van öltözködve; jól ápolt
körszakállal; ujjain értékes gyűrűk ragyo-
gnak. Mozdulatai gyorsak és simák: rendes
szokásai közé látszik tartozni a lábujjhe-
gyen járás; fejének könnyed előre nyuj-
tása, miközben bizalmasan nyájassággal
mosolyog, s tekintetét parancsra váró figye-
lemmel szegzi a velo beszélő arezára.

Engedelmével, asszonyom, szab-
ad e tudnom, hogy a bizományi munka
— — — — — kérdé, kalapját és palézáját ke-
zében tartva, miközben jobbra és balra
meghajolva, szemével firkészköleg keresi
a homályban rögtön meg nem látott nőt,
kihez szavait intézte.

— Készen van mind, kivéve egy da-
rabot, — válaszol ez, gyorsan felemelve a
kövezetről a vászonosomagot s elébe sietve
az érkezőnek. És az utolsó is be lenne
már fejezve, amint megígertem, ha az es-
ték oly gyorsan be nem állának. —
— Ah, ugy? Azt hiszem, gyertyá-
val lehetne segíteni e bajon; mert való-
ban, e szoba meglehetősen homályos.
— Gyertyafény mellett romlik a szem
és én . . .
— Bocsánat! nagyon igaz van; oh,
kár is volna ezekért a szép fekete szem-
kért, — Err! minő hüvös itt a lég s ön

se lehet felelős, hiszen ő — bár
illelmes, sőt kitűnő finom modoru
ember, ugyannyira, hogy udvarias
finom modorából tisztársainak is
juthatott volna, egy szóval, abból
a branchból, melyből egy német
példabeszéd azt mondja: gute Leute,
schlechte Musikanten — nem szak-
ember, a polgármester meg épen
nem lehet felelős, hiszen ő csak in-
formáltja magát, és itt látszik
meg, hogy kik vagy mik által. —
Felelős itt csak az erdőmester le-
hetne, de majd csak akkor — mi-
vel erdőszeti külön tanácsnokra
szükség sincs, ha csak azért nem,
hogy 2—3000 forintot a város fo-
gatján erős bedeckung alatt kivi-
gyen Gutra és napidijait felszedje,
vagy forgácsot leizitálni jár, a mi-
ből a fuvar és napdíj kisérem telik,
— ha mint legilletékesebb, a ta-
nácsban lesz erdőszeti referens. De
az erdőszeti tanácsnok mint 6 évre
választott tisztviselőnek, az élet-
hosszigan választott erdőszeti tisz-
tikar felibe helyezése már a törvény
intencióival is ellenkezik, mert ez
utóbbinál azt vette irányul, hogy
igy lesz megvédve helyesen az er-
dő, nem levén annak szakavatott
kezelője kitéve a hat évre válasz-
tott tisztviselő aggodalmainak.

Uraim! ez így soká már nem
mehet. Ha különleges szolgálatokért
jutalmazni akartok valakit, helye-
zések oda, a hol a köztvagyonnak
kárt nem tehet, és a hol a szak-
embert, mint tisztviselőt nem kom-
promittálja.

Boros László.

— Az angol lapok nagy része
Skobelev tábornok beszédével foglalkozik

és meglepetését és rosszallását fejezi ki.
A „Times“ azt mondja: „Nagy ideje,
hogy az izgató és nyugtalanító beszé-
deknek, melyeket magas állású férfiak,
mint Skobelev, egyszer másszor mondani
szoktak, sommás véget vessenek. Az első
nemzetközi kötelesség most az iránt gon-
doskodni, hogy az orosz katonai kaszt
beszédei vagy cselekedetei az egyik vagy
másik szövetségtábornak ne okozzanak kel-
lemetlenséget. A pétervári udvar köteles
Ausztria-Magyarországnak szóval és tettel
bebizonyítani, hogy hiven (?) ragaszkodik a
berlini szerződéshez.

— A harcstéren nagy ütközet
volt e hó 18 án Polijce mellett. A felke-
lők erősen megverettek, s közülük 120
ember elesett. — Csapataink folytatják a
beljebb nyomulást.

Ellenség a hazában.

Bármily kicsinylő hangon beszéljenek
is féltévesztő az orszországi agitátorok
viselt dolgairól, tény az, hogy követőkre
találnak azok az agitáció terén nemcsak
a déli vidéken, hanem nálunk, Magyar-
országon is.

Titokban, észrevétlenül indult meg
ez a mozgalom. Csak akkor tapasztalják
létezését, midőn már az orosz kormánykö-
rökhöz közelálló tábornokok közösrűlik
torkukat harcias beszédekhez.

Egy eset jött közelebb nyilvános-
ságra, mely élénken tanuskodik amellet,
mit várhatunk a hazánkban létező szláv-
fajú nemzetiségtől. — Értelmiségének egy
része, dacára, hogy még nem került a
dolog kenyértörésre, a panszlavizmus kar-
jaiba dobta magát, annak eszközévé sze-
gődött a — haza ellen.

Egy példa ez. Ki tudja, hány titkos
ügynök izog-mozog még a „szláv“ ügy-
ben hazánkban?

A Függetlenségnek írják Mukácáról,

oly könnyen öltözködve! Azt hinném, hogy
munkaközben . . .

— Szeretem, ha nincs nagyon meleg
mikor dolgozom. Most pedig siettem, hogy
beválthassam ígéretemet; s végre is el-
késtem. De ha ön sziveskednék átvenni
azt, ami késsz . . .

— Üzleti szokás csak akkor venni át
a munkát, ha teljesen be van fejezve.

— Holnap korán reggel utánpótol-
nám a hiányt. Ezt szentül ígérem önnek;
de kérem; vegye át most a kész darabo-
kat; — némi kiadásaim vannak, melye-
ket még ma fedeznem kellene; — szót
a nő s oly reménykedve tekintett a fér-
fira, mintha a várt munkabér életkérdés
volna nála.

— Oh, kérem! Szót sem érdemel;
csupán a szokást említém imént; — vi-
szonzá ez s közelebb lépve szemköztiéhez,
legnyájassab mosolyával tette hozzá: Azen-
ban a szokások alól is vannak kivételek;
hisz ép azért jövék személyesen! — Ön-
nek csak egyetlen szokásával kell tud-
tomra adnia, hogy szüksége van s a szük-
ség fedezve lesz. Mily öszszegyet bocsássak
rendelkezésére, asszonyom?

A nő idegentül nézte végig a beszé-
lőt okos szemével; lehet, hogy nemes szá-
bánu, bár kissé halvány arca némileg el-
is pirult, de ezt a résztvevő homály elta-
karta; aztán egy téve, mintha a kész fe-
hérműveket asztalra tenné, hátra lépett s
alányomott hangon viszonzá:

Köszönöm nincs szükségem kölcsönre

hogy rendkívüli igazgatottságot támasztott Rakovszky János ízai görög katolikus lelkész megszökése. F. hó 15 én Jelenffy máramarosi kir. ügyész távirati utasítást kapott, hogy Rakovszky ellen vizsgálatot indítson s a vizsgálat körülményeihez képest tartóztassa le. Rakovszkyt a galicziai panszláv üzemek részességével vádolták.

A vizsgálat eredménye az, hogy Rakovszkynál számos levelet, rüpiratot találtak, melyek kétségtelenné teszik, hogy Dobránszkyval s a többi galicziai agitátorokkal összeköttetésben állott.

A kir. ügyész — utasításához híven — nem akart zajt csapni s a közfiszterletben álló öreg papot becületszáva mellett, miután az iratokat lefogyalta, privát ügyeinek rendezése céljából egy kis időre szabadon bocsátotta. Orvosságból két hatósági közeget bízott meg, hogy tartsák szemmel Rakovszkyt. A súlyosan kompromittált izai lelkész e kedvezményt arra használta fel, hogy megugrott Dolhán és Kereczkén keresztül Beregbe. Ilyásevics huszti szolgabíró sejtette, hogy merre tart Rakovszky. — Nyomban utána ment Dolhán-Kereczke felé, s innen váltott fogatokon Szolyvára. Mindenütt hűt helyét találta.

Rakovszky Szolyván azt mondta, hogy Munkácsra megy, de e helyett Szent-Miklósról visszafordult s a struzkói pap-pal Polena felé menekült. Onnan vagy Galiczia felé mehetett, vagy a ploczkói völgyön keresztül Ungvár felé. Rakovszky esete annál feltűnőbb, mert eddig legkisebb gyanu nem fért bszá. Értelmes, képzett pap. Magyar orosz nyelvtana egyetlen munká e nemben. — Ugyancsak e lapnak írják, hogy Králiczkyt, a munkáosi zárda főnökét szintén szemmel tartják.

Az országgyűlésből.

(febr. 20.)

A képviselőház ma tárgyalta a német pénzügyi vámbiz ideiglenesen beszedendő pótlékokról szóló törvényjavaslatot. Baross Gábor előadó beszéde után Ugron Gábor szóított pártunk részéről a javaslat ellen, míg Gaál Jenő (világosi) a mérsékelt ellenzékéről általánosságban ugyan elfogadta a törvényjavaslatot, de a részleteknél azon módosítás indítványozta, hogy a kávéfogyasztási adó már a zártörvény érvényének ideje alatt se szedhesék. Szapáry pénzügyminiszter azon kijelentése után, hogy mihelyt a kávévám végleg el lesz fogadva, intézkedést tesz a kávéfogyasztási adó megszüntetése iránt, — a többség változatlanul fogadta el az egész törvényjavaslatot.

Ezután a pénzügyminiszteri előirányzat részletes tárgyalásnak folytatására tért a ház, s illetőleg ez a folytatás is folytatása volt a dohanyjüvedék felett még szombaton megindult vitának. Az ellenzékéről Orbán Balázs, Somesich Pál és Madarász József szóaltak fel, míg a kormány pártól Hegedűs előadó és Szapáry pénzügyminiszter szólottak, mire a több-

A kész munkák díját is csak azért említem, mert nem ösmertem az általa mondott üzleti szokást.

— Ejh, még mindig a régi büszkeség! Valóban, félek hogy ez önnek ártalmára lesz. — E sötét, földalatti lyuk, melynek nyirkos, hideg levegőjét nem nyithi a kályha melege, önnek könnyű öltözéke, s arcának halavány színe elárulják nekem, mit előttem leplezni kíván: ön szerencsétlen és neklüöz. — Ma az év utolsó napja van; az est beállt; mindenki siet elfeledni a mulat; azt, ami fáj, ami kellemetlen; az emberek legnagyobb része társaságban, zene mellett fogja fölteni az éjet s még a legnagyobbakkal is igyekeznek, legalább ez estére néhány darabka köszönet keríteni, hogy barátságos tűz mellett tölthessék az év utolsó pillanatait; és ön egyedül, elhagyottan, sötét és hideg szobában, — valószínűleg munka mellett görnyedezne, ha módja volna gyertyát gyújtani. — Miért daczol ön a sorssal, asszonyom? Én följajlottam önnek gyaramban a felügyelői állást, megkérdeztem — vagy, ha ugy akarja: általa meghatározandó fizetéssel, mely önnek kevés munka mellett, kényelmes életet biztosítana. — Nem, ne nézzen réám olyan ingerülten! a szív beszél belőlem; a szív, mely az üzletember kebelében is dobog. Fáj látnom, hogy a női szépség oly ritka példány, minő ön; egy finom lelkületű hölgy, kinek gyöngéd egyénisége, magát elárulói műveltsége arról tanuskodnak, hogy nem nélkülözésre neveltetett, keserves munkával öli bájait; — faj elgondol-

ség elvetette Ónodynak a monopolum megszüntetésére célzó határozati javaslatát.

Az ülés végén Tisza kormányelnök felelt Hermann Ottó interpellációjára a németországi magyarellenesség tárgyaiban. Herman azon kérdésére, hogy zárandékok e a kormány teendő lépéseiről jelentést tenni, válasza az, hogy a lépésekről való jelentés a kormány tetteifog nyilvánulni. Herman Ottó válasza és Tisza kormányelnök viszonylása után a választ az egész ház tudomásul vette.

Ezután még Szapáry pénzügyminiszter felelt Steinacker interpellációjára az új fogyasztási adók tárgyaiban. Steinacker válasza után a ház tudomásul vette a miniszter választát.

A fővárosból.

(Jóka születésnapja.) A Petőfi társaság tagjai az ülés után testilegileg tiszteltek Jókaival 57 ik születésnapja alkalmából. Komócsy meleg hangon üdvözölé a nagy költőt, kit e napon jó kedvében adott nemzetének a sors, mire Jóka láthatólag meghatva válaszolt, buzditva ernyedetlen munkásságra a tagokat. Tegyétek meg ti is a magatokét — mondá — bármilyen legyen is a magyar szép literatura sorsa.

„En mindennap azzal a nyugodt tudattal hajtom le álomra fejemet, hogy elvégeztem, a mi rám volt mérve, s azzal a kötelességérzettel kelek, hogy elvégezem a mi rám lesz mérve.”

Azután megmutogatta könyveit, ritkaságait, s igen kedélyesen társalgott a küldöttség tagjaival.

Laukának elmondta, hogy mennyit fizettek könyveieről összesen a magyar kiadók, mire Lauka könnyekig megnevetette azzal a felsobajtasával: „Pedig csak egyszer adta el őket!” A küldöttségben ott voltak Komócsy József, ifj. Ábrányi Kornél, Szana Tamás, György Aladár, Szabó Endre, Mikszáth Kálmán, (kinek az mondta Jóka, hogy nagyon sokat vár tőle), Neugebauer László, László Mihály, Rádi Odón, sat.

Rövid hírek. — Munkácsy Mihályt a legnagyobb kitüntetéssel fogadják mindenfelé. Tiszteletére diszebed és fáklás-zene is tartatott. — Az írók és művészek társaságának új-cziklusa (3 évi kötelezettség) márc. 1-én kezdődik. A kik tagjai akarnak lenni, 10 frtal beiratkozhatnak.

A főváros rejtelméből.

Budán, a Rácz-városban iszonyú eset történt tegnapelőtt este. A gyöker-utca 6. számú házában egy Sztankovics nevű nő élt vadházasságban Schinagl Ignác nevű szőlőgazdával. E viszonyból két gyermek származott.

Négy évvel ezelőtt, mielőtt Sztankovics Schinagllal megismerkedett volna, Pruzanczyk István palárral élt vadházasságban, s e viszonyból szintén két gyermek származott. A nő azonban azon pillanat-

nom, hogy jelene mily vigasztalan, jövője mily remény nélküli.

S így szólva, egy lépést tett a nő felé, miközben félig halk, kéré hangon szólt hozzá:

— Asszonyom! az említettem állás még maig sincs betöltve. Intenie kell csupán s az inség e verme helyett, barátságos lakosztály lesz otthona; kaudalójában vígan lobogó tűz, szobáiban kényelem, asztalánál gond nélkül kis társasággal.

— Örülök uram, válaszolt a nő, büszkén fölegyenesedve, — örülök, hogy sötét van szobámban, mert így nem láthatja arcomon azt a kitéjezést, mely önt minden bizonynyal sértené. — Be kell vallanom: eitaláta, hogy szegény vagyok; de nem annyira, mint vélni látszik — lelkileg. — Jelenem nem vigasztalan, mert férjemben bírom a vigasztalást, jövőm nem reménytelen, mert szeretek. — Holnap meg fogja kapni a reám bízottakat.

A gyártulajdonos udvariasan hajta meg fejét s mosolyogva válaszolt:

— Ha ugy gondolja, — ám legyen! — En még várhatok az önnek szánt állást betöltésével. — És most, ha megengedi: átveszem a már befejezett darabokat. — Kérem! a munkadíj. Szabad-e holnap új anyagot küldenem? —

— Köszönöm jövőre nem szándékom varrással foglalkozni.

— Mi azt jelenti, hogy nem akar velem tovább összekötetésben állani? — Legyen, amint akarja! De ha valamikor szükségét érezné egy jó berátnak, kérem emlékezzék reám, — mondá a férfi olyan

ban szakított előbbi kedvesével, mikor Schinagllal megismerkedett. Kerekén kijelentette Pruzanczyknak, hogy nem szereti többé, s hagyja is el lakását, Pruzanczyknak minden kérése sikertelen volt, a szép asszony nem tágtott, Schinagl nem sokára megtartá bevonulását a nő lakására. —

Pruzanczyk folyton hitte, hogy a nő valamikor vissza fogja őt fogadni, e reményében azonban később csalódott.

Elmult egy év, el kettő, három, a nélkül, hogy a nő csak egy barátságos tekintetet is vetett volna rá, pedig többször találkoztak egymással.

Múlt évi október hóban Pruzanczyk kilépett tartózkodó helyzetéből. Volt szeretőjének több levelet írt, azt állítván, hogy nélküle nem élhet, a nő azonban egyik levelére sem felelt. Mikor az utczán találkozott vele, megszólította, de a nő szóra sem méltatta, hanem kitért előle. A volt szeretőnek e hideg magaviselete retentő tervet érelt meg Pruzanczyk agyában, s ezt tegnapelőtt este ki is vitte. Meg akarta gyilkolni vagy a nőt, vagy Schinaglt. Tegnapelőtt este 9 óra után megjelent Pruzanczyk a nő lakásán, s bár a háztulajdonos, Almásy József, nem akarta bebocsátani, Pruzanczyk erőszakkal be ment. A tornácban találkozott Schinagllal, ki a zajra épen akkor lépett ki a szobából. E pillanatban Pruzanczyk egy élesre köszörült kést húzott elő, s a mitsem sejtő Schinaglnak oly erővel dőtte mellébe, hogy a penge beletört, nyele pedig a földre esett. Schinagl velőtrázó sikoltást hallgatott, s vérel borított összevagyott. Almásy rémülten sietett a színhelyre, Pruzanczyk azonban ellökte, s a félig nyitott kapun kimenekült az utcára. Almásy az eszméletlenül fekvő Schinaglt lakására vitte, s addig míg a rendőrségi orvos megérkezik, a sebet elkötötte. Az orvos nem sokára megjelent, de Schinaglon nem segíthetett. A szerencsétlen még az éj folyamán iszonyú kínok közt lehelte ki lelkét. Az I. kerületi kapitányság, melyet a gyilkosságról azonnal értesítettek, rögtön nyomoztatá a gyilkost, s őt a reggeli órákban el is fogták egy zugkávémérésben. Kovács rendőrkapitány tegnap délelőtt valatás alá fogta, s Pruzanczyk mindent bevallott minden vonakodás nélkül. A kihallgatás után a gyilkost átadták a fenytörtvénytörvényeknek, s a mintegy 40 éves esinos külsejű gyilkost Sárközy Zsigmond vizsgáló bíró még tegnap délelőtt kihallgatta.

Irodalmi és művészeti hírek.

— „Hölgyek asztalára.” Előfizetési felhívás ily című beszély és rajzgyűjteményre. Sokszor hallottam, hogy ez vagy amaz olvasmány nem nőnek való, de azt, hogy nem férfiaknak való, sohasem. En bátran ki merem mondani, hogy az én rajzaim nem férfiaknak való, (elolvassni szabad nekik is,) annyira magukon viselik azok a női élet minden apró jellemvonásait, hogy közvetlenül csakis

nyugalommal, milyennel a pomologus beszél, ha a fiatal ojtás egyetlen, első gyümölcsét megtapintva, azt mondja magában: — Még nem egészen érett; még várniuk kell — egypár napot.

Aztán letéve a munkabér fejében járó pénzt a szobában ácsorgó egyetlen asztalra, átvette a kész fehérenmüt s udvariasan meghajta magát a nő előtt el-távozott.

A nő állva marad helyén egyideig szemeit mozdulatlanul odaszegezve az ajtóra, melyen a férfi távozott, mintha azon szavak értelmén törné a fejét, melyeket az üzletember mondott:

„Ö még várhat az ígért állás betöltésével?”

Mit akart érteni ez alatt? azt-e, hogy tulajdonképen nem is szükséges azt betölteni? vagy ...

Érzi, hogy melyen elpirul a gondolatlatra: lassan lebecsátkozik a számszószékre s arczát kezeibe rejtve sir csendesen, halkán, azzal az eltojott zizegessal, melyet a kisértetektől félő gyermekek szoktak hallatni, ha valamely sötét helyen egyedül maradtak.

Hát a szegénység oly közel áll a stülvedéshez? vagy mi ad jogot a gazdagoknak ezt föltételezni?

Hanem a sirás végre hasonló bármely más foglalkozáshoz; az ember belefárad abba is; letűri arczáról a könyveket; egyik könyökét térdére, fejét pedig tenyerére támasztja, aztán néma merengéssel bámul föl a keskeny ablakra, mely most már egészen sötét volna, ha az ut-

zai gázlámpák rézsüteső sugarai némi vöröses fényvel el nem árasztanák: a lelkétét is elfojtva hallgat künna a kelő és elhaló morajra; a távol rodogó kocsi enyészetes dübörgésére: megszámoja az ablak előtt haladó alakokat: — egy, kettő, három, — a negyedikre már hosszabb ideig kell várni, míg végre csak nagy időközökben szaporodik a szám egygyel-egygyel s ezek is, mintha az elől menőköt elkéstek volna, oly gyorsan lépegetnek, hogy az ember önkénytelenül is fölteszi a kérdést: vajjon hová sietnek oly nagyon?

A képzelt erő utánuk szalad a sietőknek; beleképszakodik künntök szélébe s elkiséri őket a ezélhoz, mely ismét egy nyájasan meleg s világos szoba; barátságos vidám családtagokkal; örveudónyel: sivalkodva repeső gyermekekkel, kik már aggódva vártak az érkezésre.

A képzelt erő nagyon vágyózik itt megpihenni de végre is bucsut venni kénytelen a boldog emberektől, a családi öröm zajától, a vidor lámpafénytől, a kemenczebe kavarkó lángyelvektől. Visszavér a sötét és hideg lakszobába, hol némaság s a révedező árnyak hideg karjai fogadják.

Künna az utcán nincs már semmi nesz; az emberek mind meg érkeztek már oda, hol rájuk várakoztak — s a nő, ott a sötét pinczelakban, mégis ugy tesz, mintha valamely neszre halgatónék, melynek még okvetlen születteie kell. — Hisz ő is vár s az, kire ő vár, még nem érkezett meg.

UJDONSÁGOK.

* A katonáknak! A magyar korona országos vörös-kereszt együletének központja által fölszólíttatva, hogy sebesült katonáink számára sebkötőket az onnan beküldött minta szerint minél többet beszerezni igyekezzünk: fölkérem ezennel városunk lelkes és áldozatkész hölgyeit, hogy tekintve e nemes föladatot, igyekezzenek saját körükben és tehetségük szerint oda működni, hogy mi is küldhessünk minél több ily sebkötőt a központhoz. — A minta áll: 1 vízhatlan anyagból készült zacskóból, 1 háromszögű kendőből, könnyű szövethől, meghatározott nagyságban, egy hosszú pólya ugyanoly szövethökből, és 2 darab biztosító közből. — A ki akar ilyen szövetet hozatni, a központ utasít, hogy Kirehnoff és Adám cégénél található. A ki pedig, hogy az egyformaságba biztos legyen, készen kívánja, egy sebkötő ára 18 kr, mely áll a fentebb megnevezett tárgyakból. — És készen található Schotola Ernőnél Budapesten váci kör-ut; bővebb felvilágosítást szívesen adok. — Tisztelettel gróf Bethlen Mikó Róza a Debreczen városi vörös-kereszt fiók-egylet elnöke. —

* A „Pozsonyvidéki Hirlapok” ügye, melyet a napokban mi is fölemlítettünk, a sajtóban mindenfelé éleik visztesztést idézett elő. Maga a kormány-párti sajtó is helyteleníti a pozsonyi kir. ügyész zaklató eljárását, melylyel e társadalmi tartalmu lapot állítólagos politikai cizkike miatt tildözi, a nélkül azonban, hogy e komoly hatósági cselekedetnek más eredménye lenne, mint a lap címében történi egy-két betűnyi változás. E lap most már harmad ízben kénytelen címét megváltoztatni s egyebekben zavartalanul folytatja pályafutását. Szerkesztője Ardényi Dezső lapjának legutolsó számában rövid vázlatát adja az ellene irányzott hatósági próbálkozásokra s az egész ügyet a pozsonyi polgármester magánter-

ezai gázlámpák rézsüteső sugarai némi vöröses fényvel el nem árasztanák: a lelkétét is elfojtva hallgat künna a kelő és elhaló morajra; a távol rodogó kocsi enyészetes dübörgésére: megszámoja az ablak előtt haladó alakokat: — egy, kettő, három, — a negyedikre már hosszabb ideig kell várni, míg végre csak nagy időközökben szaporodik a szám egygyel-egygyel s ezek is, mintha az elől menőköt elkéstek volna, oly gyorsan lépegetnek, hogy az ember önkénytelenül is fölteszi a kérdést: vajjon hová sietnek oly nagyon?

A képzelt erő utánuk szalad a sietőknek; beleképszakodik künntök szélébe s elkiséri őket a ezélhoz, mely ismét egy nyájasan meleg s világos szoba; barátságos vidám családtagokkal; örveudónyel: sivalkodva repeső gyermekekkel, kik már aggódva vártak az érkezésre.

A képzelt erő nagyon vágyózik itt megpihenni de végre is bucsut venni kénytelen a boldog emberektől, a családi öröm zajától, a vidor lámpafénytől, a kemenczebe kavarkó lángyelvektől. Visszavér a sötét és hideg lakszobába, hol némaság s a révedező árnyak hideg karjai fogadják.

Künna az utcán nincs már semmi nesz; az emberek mind meg érkeztek már oda, hol rájuk várakoztak — s a nő, ott a sötét pinczelakban, mégis ugy tesz, mintha valamely neszre halgatónék, melynek még okvetlen születteie kell. — Hisz ő is vár s az, kire ő vár, még nem érkezett meg.

(Folyt. köv.)

mészetti j...
vissza. — A
azt hiszszük
vény komol
tósági játék
lap mellett
nyí németel
az igazság
vánhajta, h
gyan követ
dolgot, hát
ját bírāja,
badságából
kezeséből e
folyó tréfac
megvizsgál
* Sz
dezni, talát
nagyon szü
kivánunk
* Fe
előtt Ujfal
lakásán. A
rös volt, s
dult az éle
* A
alkalmával
lető tarsa
a tévedésb
tőségünkbe
gát átveh
legyezőz
mikor atve
* K
rokonok, j
közönségne
lárdá mük
fiannak vé
által részv
gyermekel
köszöneten
Antalné.
* Az
sebesen k
Skandináv
zaukban a
váltja fel,
bek leszne
* El
sunkban id
a játékony
vissza nem
tulajdonos
hogy aszta
látja el; —
művészek
kiterjeszté
szorul dies
* Sz
... sohaj
lágrol oivá
még akko
Valaki jeg
dik évtől
ebben. Tü
(5-öd mag
röl). S öss
tüll élelen
től idézi
kr. Egy p
— Ebed
bor 4 kr.
fordulván
napig, mi
költött.”
*
mást egy
detett be
leszerző
ási hatást
ujabb ná
sal, legfö
pestie be
rendes be
csütörtök,
nita, Be
san műso
nyos oper
ily emely
Czegléden
* Eg
ponti időj
nél sokkal
solja meg
Januárban
árban na
márciusba
lisben kár
ban rozsd
a kukoric
szágbán,
szeptembe
berben vé
jajgatás
nincs mun
* A
névsorát
gos az a
stük két
vételt a
fel a 48/
ben egym

et nőket érdekelhetnek. Nincsenek en magas reflexiók, nagy események, erős rajzok, de a mennyire egy képes rajzolni a női életet, benne van a ritm, mindig átérzem, s így a élet és szívem adta hozzá a vezér-t. Hazám hölgyeibez fordulok tehát, hisz ki képes jobban méltányolni a edélyt, mint a nők? Kiadónk azzal az több rendbeli felszólításomra, hogy az efféle dolgozatoknak nincs a je-közönsége. — A kiadók rendezse-n, s mikor így ítélik meg hazám le-gyalább is nagyon igazságtalanok, bb véleményekkel vagyok felőlük, azt mondom, hogy méltánylást és ast remélek részéről. — A munka 2 ivre fog terjedni, s csinos kiállí-aprils végén okvetlenül megjele-őfizetési ára 1 frt, melyet hozzá-m utca 1. sz. II. em.) márezius kö-kerek beiktatni. Minden 8 előfizet-p példánnyal szolgál. Arad, 1882. hó végén. Hajnalka (Róza Antáné.)

ÜJDONSAGOK.

A katonának! A magyar ko-rszágos vörös kereszt egyletének köz-által felszólítatra, hogy sebesült ink számára sebkötőket az onnan lött minta szerint minél többet be-ri igyekezzünk: fölkérem ezennel ink felkes és áldozatkész hölgyeit, tekintve e nemes földadatot, igyekez-saját körükben és tehetségük szerint köldöni, hogy mi is küld-ssünk mi-bb ily sebkötőt a központhoz. — A all: 1 vízhatlan anyagból készült ből, 1 háromszögű kendőből, köny-ővettől, meghatározott nagyságban, osszu pólya ugyanoly szövetekből, árab biztosító köből. — A ki akar szövetet hoztatni, a központ utasít, Kirehnoff és Adam czégnél található. pedig, hogy az egyformaságba biz-gyen, keszen kívánja, egy sebkötő 5 kr, mely áll a fentebb megneve-argyából. — És készen található a Ernőnél Budapesten väzi kör-ut; — tettel gróf Bethlen Mikó Róza a Deb- városi vörös kereszt fiók-egylet el-

A „Pozsonyvidéki Hirlapok“ melyet a napokban mi is fölemli-k, a sajtóban mindenféle élénk vis-szést idézett elő. Maga a kormány-sajtó is helyteleníti a pozsonyi kir-az zaklató eljárását, melylyel e tár-pi tartalmu lapot állítólagos politi-zikkek miatt fildözi, a nélkül azon-gy e komoly hatósági cselekedet-nás eredménye lenne, mint a lap ozi-a történet egy-két betűnyi változás. most már harmad ízben kénytelen megváltoztatni s egyebekben zavar-ly folytatja pályafutását. Szerkesztője yi Dező lapjának legutolsó számá-ővid vázlatát adja az ellene irány-atósági próbálkozásokra s az egész a pozsonyi polgármester magánter-

számlámpák részletes sugara némi s fényvel el nem árasztának: lé-ét is elfojtva hallgat künna a kelő aló morajra; s távol robogó kocsik zetes dübörgésére: megszámoja az előtt haladó alakokat: — egy, kettő, — a negyedikre már hosszabb kell várn, míg végre csak nagy zökben szaporodik a szám egyvel-el s ezek is, mintha az elől menők-estek volna, oly gyorsan lépeget-gy az ember önkénytelentül is föl-ly kérdést: vajjon hová sietnek oly a?

A képző erő utánuk szalad a sie-k; beleképeszkodik köntöstük szélé-ekiséri őket a czélhoz, mely ismét nyájasan meleg s világos szoba; ágos vidám családtagokkal; örvendő sivalkodva repeső gyermekekkel, ár aggódva várak az érkezőre. A képző erő nagyon vágyókné itt nenni de végre is bucsut venni elen a boldog emberektől, a családi zajától, a vidor lámpafénytől, a ke-bebe kavarkó lángnyelvektől. Vissza-ötött és hideg lakszobába, hol né-s a révedező árnyak hideg karjai ak. Künn az utcán nincs már semmi az emberek mind meg érkeztek már oi rájuk várakoztak — s a nő, ost-ét pinceszakban, mégis úgy tesz, s valamely nesze halgatónak, mely-eg okvetlen születnie kell. — Hisz ar s az, kire ő vár, még nem ér-meg. (Folyt. köv.)

mészettl jogtalan beavatkozására vezető vissza. — Aljon bárhogyan a dolog, mi is azt hisszük, hogy már elég volt a tör-vény komolyságával össze nem férő ha-tósági játékból. Nem akarjuk fölhozni a lap mellett ama hivatást, melyet a pozso-nyi németek között betölt; azt azonban az igazság érdekében mindenki megki-vánhatja, hogy ha az üldözött lap esaku-gyan követett el valami törvénybe ü köző dolgot, hát fenytse meg a vétkest a sa-dját bírāja, de ne csináljanak a sajtó sza-badságából és önálló törvények rendel-kezéséből efféle, meglehet magán indokból folyó tréfadolgot. Az igazságügyminiszter megvizsgálhatná ezt a furcsa esetet.

* Színészeink bált fegnak ren-dezni, talán még e hét folyamán, mely nagyon szükkörré leend. — Teljes sikert kívánunk hozzá.

* Felakasztotta magát ma dél-előtt Ujfalusy Gábor 30 éves napszámos lakásán. A szegény különben nyava'yat-órá volt, s így jól járt, hogy megszaba-dult az élet terhétől.

* A függetlenségi párt bálja alkalmával egy kabát kieserítetett. Az il-lető tartsa becsületbeli kötelességének a a tévedésből elvitt ruhadarabot szerkesz-tőségünkben letenni, hol helyette a ma-gáét átveheti. — Ugyanakkor egy fekete legyezőt hagyatott ott. Tulajdonosa bár-mikor átveheti szerkesztőségünkben. —

* Köszönetnyilvánítás. Mindazon rokonok, jó barátok, ismerősök és a n. é. közönségnek, ugy szintén a helybeli da-lárda működő tagjainak, kik szeretett Béla fiamnak végtisztességételen megjelenését által részvételtet tanusítani kegyeskedtek, gyermekeim nevében is ezennel őszinte köszönetemet nyilvánítom. Özv Engeszer Antáné.

* Az időről. A nagy légnymás sebesen közeledik. Németországban és Skandináviában erős viharok vannak, Ha-zakban az idő változó jellegű derülés váltja fel, s a közelebbi napok hidegeb-bek lesznek.

* Elismerést érdemlő tett. Váro-sunkban időző Nagy Jakab tilinkó-művészt a jótékony czélu adományozások elől soha vissza nem vonuló Vincze Lajos kavéház-tulajdonos azon jótéteményben részesíti, hogy asztalánál naponkint rendes kosztal látja el; — sőt mint tudjuk, — az öreg művészek apróbb szükségéi fedezésére is kiterjeszté figyelmét. Ezen nemes tett nem szorul dícséretre.

* Száz évvel ezelőtt. Boldog idők! ... sobajt fel az ember, ha a régi jó vi-lágról olvas. — Bizony másképen is volt még akkor. Kezünkbe akadt egy könyv. Valaki jegyezte bele a kiadásait, az 1780-dik évtől 1785-ig. Mesés dolgok vannak ebben. Történt, hogy az illető családjával (5-öd magával) Bécsbe utazott Budapestről. S öszvevissza csak 5 frt 30 krt köl-tött elemlre. A rendkívüli sok tétel kö-zül idézünk egy párt: Tej zsemlyével 3 kr. Egy pár eszma fejelet Pesten 40 kr. — Ebed 11 kr. Vacsora 6 kr. Egy itezo bor 4 kr. stb. — Debreczenben is meg-fordulván az illető, negyedmagával három napig, mint írja, „összesen 1 frt 43 krt költött.“ — Hajdan és most!

* Kuriózumkép közlünk egyet-mást egy szulapról, mely Czeglédről kü-detett be hozzánk: „Souppé Ferenc je-les szerzőnek Bécsben és Budapesten őri-ási hatást keltett legnagyobb és leg-nyabb nagyhatásu operettje, — kiállítás-sal, legtöbb szinpadot, még a bu da-pestie ket (!) megelőzőleg, csak rendes belépői díjakkal, zenekar kísérettel, esztörték, febr. 16-án: D o n n a J u a n i t a, Bécsben és Budapesten folytono-san műsorozatot képező nagyszerű látvá-nyos operette; stb. stb. Csodáljuk, hogy ily éremlyősségeket megbirnak emészteni Czegléden.

* Egy debreczeni időjós a köz-ponti időjósító intézet hivatalos jelentésé-nél sokkal esattanósabb alakban így jó solja meg az időjárásat erre az esztendőre; Januárban szárazon jársz fagyban, febru-árban nagy változás a kalendáriumban, márcziusban tűz kell a kályhában, ápri-lisban kár lesz a gyümölcsfákban, május-ban rozsdá a búzában, júniusban fagyás a kukoriczaban, júliusban szárazság az or-szágban, augusztusban dög esik a husba, szeptemberben katonák kengyelben, októ-berben vészessillag az égben, novemberben jágatás az embereken, decemberben nincs munka kenderben.

* A drágák! A bécsi diszpolgárok névsorát közlik. Ránknézve igen tanúsá-gos az a névsor. Hogy többet ne emlit-sünk két névnek az arany könyvbe be-vételét az indokollással együtt hozzuk fel a 48/49-iki korszakból. Ebben az év-ben egymásután van két legnagyobb el-

lenségünk neve. Először is Jellasics Jó-zseffel találkozunk. Ennek lapján a töb-bek közt ez is olvasható: „Midőn mult évi októberben a forradalom nyomorúsága itt is felütötte fejét, s szétépett minden törvényes köteleket, ő (Jellasic) merész és ügyes mozdulatával a magyar haroz-tórról egyszerre e város falai alatt ter-mett; s hirtelen megszállván az Ország-utat és Lipót elővárost, közreműködött a törvényes rend helyreállításánál; s ezáltal a várost a további veszedelmektől s anarehiától segített megmenteni.“ No igazán bécsi erkölcs, mert bécsi félsz kell hozzá, hogy egy szöszegő, rückwerkonz-tráló martalóc vezért beírja az arany könyvbe. Jön ezután a bressia'i hyena Haynau. Ezt azért tüntették ki mert a Magyarország ellen operáló hadsereg fő-veére volt. „Vilámgyorsan — mondja az aranykönyv, — villámgyorsan nyomta a harozedzett hős a lázadók nagyszámu osa-pait az országba vissza; s gyors mozdulatával megakadályozta, hogy a felke-lők Aradnál egyesülhessenek. Nehány nap alatt sikerült a felkelés ezerfejtü hydráját elnyomni. A béke és nyugalom vissza-térése után a szabadság ujra visszatért a császári államokba.“ (!!) Ez is elég jel-lemzi, menyire szeretik a bécsiek Magyar-országot, s mily fogalmuk van a szabad-ságról! ...

* A debreczeni iparkiallítás al kalmával nyert és most kiosztott díszok-mányok berámázva aranykeretbe, üveggel ellátva 70 kr Lám Józsefnek.

* Bunda János hírneves kémény seprő közelebb elhunyt. Szombaton metet-tek el. — Özvegye Bocskai Pap Karolina azonban az üzletet tovább fogja folytatni.

Platykák.
12, 13, 14 . . .

San-Franciskóból írják, hogy egy zenetanár, aki ott hangversenyeket rendez, 50 dollárt tűzött ki annak a hölgynek, aki egyik hangversenyén legzámosabb imádótól kísérve jelenik meg.

Es jöttek a hölgyek egymásután az ő lovagjaikkal.

Egy darabig a 12-es szám látszott győzedelmeskedni, de egyszer csak meg-jelenik a tereben Liedsey kisasszony, aki után hosszu menetben nem kevesebb mint — h e t v e n h a t udvarló sorako-zott. Miss Liedsey elnyerte a díjat, hanem a furfangos hangversenyő is meg volt elégedve magával, mert ugyancsak telt ház előtt produkálhatta művészetét.

Csarnok.

Ijabb P i r ó k M á t y á s e g y agyon hallgatott kalandja.

— Humoreszk. —

Dr. Pápay Imrétől.

Képzelsen az olvasó egy garas ára kupakatlan mész pipát, ezen garas ára portékába egy méter hosszú 40 kr. értékű meggya szarat, ezen instrumentum csuto-rás végére egy a rendszerél jóval nagyobb bámulatra méltó kerekességű fejet, díszíte fel azt illendő kampós orral, verhenyeges bozontos szőrrel, tükés szemöldököt, veres szempillák alatt pompázó sárga szemekkel; adjon hozzá még egy pár kajla lábát, térd-dig erő kezét, tudományosan meggörnyedt hóri horgas termetet: és ime előtte áll ezen rövid de szerfelett igaz történet hal-hatatlan hőse ijabb Pirók Mátyas.

Vala pedig ő egyetlen fia az ő egyet-len atyjának idősb Pirók Mátyasnak, ki is a tanügyi állapotáról oly előnyösen is-mert hazánk egyik sárgazdag falujában vesződött a vásott tanoncok tudatlanságá-val és — rozsz borral, lévén a jeles férdu tanító és kántor egy személyben. Hanem hát ezuttal nem ő róla szól az ének, elég baja van neki vásott tanoncaival, a rozsz borral, na meg a tanfelügyelővel: minek háborgatnánk mi is?

Nem is háborgatjuk. Az Isten tartsa meg erőben, egészségben. Ennyit is csak azért beszéltünk róla mivel az Isten külö-nös kegyelme folytán történetünk hőseinek ő az apja.

Mielőtt azonban az ijabb Pirók Mátyas állapotának, egyéniségének teljesen kimerítő, minden esetre vonzó rajzolásába bocsátkoznánk; tekintettel az olvasó épít-lésére, különösen pedig türelmére: rendén való dolognak tartjuk egy régi igazság szellőztetését.

Van egy példabeszéd, mely azt mondja: pénz emberség, ruha tisztesség. A mi jól magyarul azt jelenti hogy a ruha teszi az embert. Lám! a papnak

meg a van a maga reverendája, a kato-nának az ő uniformisa, a vármegyei haj-dunak az ő paszamántos köntöse. A mi a papnak reveranda, a katonának az uni-formis, a vármegyei hajdunak a pasza-mántos köntös: az volt a bagoly diáknak a hosszú száru pipa, méltóztassanak min-deniktől el venni a magáét: olyan egy-szerű emberek lesznek mint mi, csak is a bajusz, szakál hiánya vagy szinezete, s az élet mód szembe szökő nyomai tesznek lehetővé némi megkülönböztetést.

Ha ezek után már most egy pillan-tást vetünk ijabb Pirók Mátyasra és az ő hosszú száru pipájára, azt hiszem még a prépost kocsisa is kitalálja, hogy ezen siralmas történet tragikus hőse — bagoly diák.

Bagoly diák! Oh istenem! Én is voltam bagoly diák! A ki pedig az volt az mindent elfelejtet: de arra örökké elevenen emlékszik. Mi voltunk az utolsó baglyok. A kik utánunk következtek, azokat már gymnazialistáknak neveztek, mi pedig „gyermekek“-nek tartottuk.

Minden anyának meg van a maga kedvencz gyermeke. Ilyen kedvencz vala a debreczeni fő iskolának a bagoly diák. Furesa népség is vala az. Hiteles szájb ha-gyományok kétségbe vonhatatlan bizony-sága szerint. Senki sem hordta oly fenne orrát, senki sem tudta ugy félre vágni a kalapot, senki sem használt oly hosszú száru pipát, senki sem tudta az igazságot oly nagyszerűen ki színezni, senki sem dícselkedhetett oly temérdek badar kalan-dokkal — mint a bagoly diák!

Ha ezekhez aztán még oda gondol-juk a mathesis professora által azon mat-hematicae be bizonyított igazságot, mely akkor dogmaként hirdettetett, mely szerint száz bagoly diáknak sincs annyi esze, mint a debreczeni talyigás lónak: ugy hiszem kellő ismerettel birandunk ezen szerfelett igaz történet megértéséhez.

Ijabb Pirók Mátyas tehát bagoly diák vala, még pedig nem ilyen amolyan „dib dáb“ bagoly, hanem valóságos ere-deti példány a javából válogatva.

Volt hosszú száru pipája, minő sen-kinek, tudott enni kettő, inni négy helyet, szerete a „fóhér népséget“ és viszont azok sem haragudtak reá; más felől soha sem tudott megbarátkozni a mathesissel, mind végig le küzdhetetlen ellenszenvet tanusi-tott a latin classikusok iránt. Volt is te-kintélye bagoly társai közt, s ő a legna-gyobb mértékben megérdemelte ezt. Ő tudta legjobban, hol mérik a legjobb és legolcsóbb bort, el járt minden kavéház-ba, bor és sör csarnokba, általában min-denütt nagy respektussal birt; a „mulat-ságokban“ meg plane megbecsülhetetlen volt. De — jóságos ég! minő multságok is voltak azok! Ne feledjük, hogy most egé-szen más világot élünk, mégakkor hire ham-va sem lévén a ma már minden lében kanál-kodó contablereknek ifjaink mindenbaj nél-kül végig zengedezhettek a piacz utczát, fel-lárnázhattak az alvó „civiseket“ beverhet-ték az ablakokat, sokat tehettek, — szó-val — mulathattak.

Ily kalandokban, ily rögtönzött drá-mák és tragediaiban hányszor oh hány-szor szereltet amaz eltűnt bagoly világ eme kiváló alakja ifj. Pirók Mátyas! Nem is mondunk sokat ha azt állítjuk, hogy ilyesmii meg sem eshetett nélküle.

(Folyt. köv.)

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

Szerda, febr. 22-én

adatik:

JACK,
egy boldogtalan története.

Dráma 5 felv.

Kezdeté 7 órakor.

Előfizetési felhívás.

Figyelmeztetjük és kérjük tisz-telt előfizetőinket, kiknek előfizeté-sük m. hó végével lejárt, hogy újabb

megrendeléseiket mi e l ő b b m e g-ten ni méltóztassanak.

Előfizetési árak:

Egy óra 1 frt — kr.
Két óra 1 frt 80 kr.
Három óra 2 frt 50 kr.

Előfizetést a hó bármely nap-jától elfogadunk.

Az előfizetési pénzek és postai utalványok lapunk kiadóhivatalába, főpiacz, Vecsey-ház küldendők.

A „Debreczen“ kiadóhivatala.

A Debreczent érintő vonatok menetrendje

INDULÁS:

Budapestre, Czeglédre: Nagyváradra

délután 12 óra 36 perczkor
este 9 " "

Nyiregyházára, Miskolczra,

reggel 7 óra 57 perczkor
d. u. 3 " 25 "
este 9 " 20 "

Szathmárra, Királyháza:

reggel 4 óra 10 perczkor
délután 4 óra 24 "

ÉRKEZES:

Budapestről, Nagyváradról,

reggel 3 óra 45 perczkor
d. u. 3 " 1 perczkor

Miskolczról, Nyiregyházáról:

reggel 9 óra 09 perczkor
d. u. 12 " 21 "
este 8 " 12 "

Szathmárról, Királybázáról:

délben 11 óra 54 perczkor
este 8 óra 07 perczkor.

Szabó József,
felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

Az „Iparegyesületi takaréki és hitel-intézet“ az 1881-ik évi osztalékot a 6 ik számú szelvényre 4 frt 50 kr-ával 1882-dik év február 20-ától kezdve fizeti.

Legjobb borok
A Bika szállodánál.

A Fehér Herman pinceszében a leg-jobbban kevelt, jó ízű borok a legjutá-nyosabb árban kaphatók, melyre felhiva-tik a t. városi közönség figyelmé.

A borok árjegyzéke következő:

Uj-bor literje 12 kr.
O-bor " 24 "
Diószegi " 40 "

Magyarati üvege 40 kr.
1866-iki érmelléki üvege 50 "
Ermelléki bakar " 60 "
1848-iki bakar " 1 — "
Szomorodui " 80 "
Tokaji asszu " 1.60 "
Budai vörös bor literje 85 "
Sashegyi, üvege 60 "
Villanyi " 1.20 "
Egri " 1.40 "

Tisztelettel ajánlom figyelmébe a n. é. közönségnek, hogy boraim, a „Bika“ szálloda uj pinceszébe helyest ttek át, hol a délelőtti órákban méretek. Beme-net a pinceszébe a nagyuj uozai oldalou történik.

Tisztelettel
Fehér Hermann
a „Bika“ szálloda bérleje.

